

tidligere Stadium; men den ærede Minister har ikke fundet Anledning til at optage Bevillinger her. Jeg tror ogsaa, at naar der skal vælges mellem de forskellige Beløb, som tiltrænges, er det Konti, som endnu kunne nøjes med det, der tidligere er bevilget; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at der snart vil komme stærke Ønsker frem om forøgede Bevillinger paa disse Omraader. Der blev allerede i Fjor ydet en større Bevilling paa Landvæsenets Omraade, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa her, men vi haabe, at der bliver et Landmandsmøde i Randers, det 17de danske Landmandsmøde, og der vil netop de to Institutioner, jeg har omtalt, nemlig for Fjerkræavl og Fiskeri, søge at fremstille det bedste, som de have, og der vil blive god Lejlighed til at se, hvad der i disse Retninger kan præsteres. Muligt vil der ogsaa til dette Landmandsmøde, hvis det skulde vise sig, at den pekuniære Side af Sagen tiltrænger Støtte, blive stillet yderligere Krav til den bevilgende Myndighed; det har jeg gjort opmærksom paa i Fjor ved Finanslovens Behandling, jeg skal blot gentage det her, idet jeg i saa Fald stoler paa den højtærede Ministers og det høje Rigs Velvilje.

Indenrigsministeren (Fingerlev):

Der er nogle almindelige Bemærkninger, som der kan være Kjøse for mig til at fremsette, særlig i Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg skal begynde med dette, og jeg skal knytte disse Bemærkninger til en enkelt Bevilling, som efter min Mening kan give Anledning til saadan mere almindelig Omtale. Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at det var en uheldig Praksis, et uheldigt Princip, at private Foreninger begrundede deres Virksomhed alene paa Statsbidrag. Den ærede Ordfører krævede, at for at faa Statsbidrag, Andel i Statsbidrag, maatte de vedkommende Foreninger ogsaa yde et Tilskud, de maatte udøve en vis selvstændig Virksomhed — kan jeg vel sige — og ogsaa selv betale noget, og de maatte i ethvert Tilfælde bidrage paa den Maade, at de selv afholde Udgifterne ved Administrationen. Dette Standpunkt fra den ærede Ordførers Side er ikke noget nyt Standpunkt for Finansudvalget. Den Ordfører, som fungerede i Fjor, udtalte netop det samme eller i ethvert Tilfælde noget ganske lignende, og det krævedes fra Finansudvalgets Side, navnlig fra vedkommende Ordførers Side, at Princippet skulde finde Anvendelse for visse af de givne Bevillinger, visse Bevillinger, som særlig Indenrigsministeren modtog. Jeg beklager

for saa vidt, at det ærede Medlem, der er nævnt her som Ordfører for Finansudvalget, ikke er til Stede, idet det vilde lette mig Stillingen noget, naar jeg nu omtaler en vis Art af Bevillinger, som i Fjor vare Genstand for særlig Konference og Afstale mellem Indenrigsministeren og Finansudvalget, noget, som selvfølgelig ogsaa til Udtryk gennem Forhandlinger her i Salen, uaagtet jeg ikke erindrer, hvilke Detailler, der bleve omtalte her. Jeg sigter her til den Bevilling, som blev givet til landøkonomisk Konsulentvirksomhed, og jeg skal omtale denne Sag i al Almindelighed. De samlede Bevillinger have en Størrelse af 110,100 Kr. Der kan tvistes om enkelte Punkter i denne Bevilling og navnlig om det, som angaar Foretagelsen af Forsøg i Planteavl, hvortil der er knyttet Konsulentvirksomhed, idet nemlig kun en mindre Del af den der opførte Sum benyttes til Konsulentvirksomhed, men paa den anden Side er denne knyttet til hele Virksomheden, saa det altsaa maa siges at falde sammen, naar det er samme Person, men der kan der tvistes, om man kan anvende hele Summen af 110,000 Kr., eller om man skal holde sig nede under 100,000 Kr.; dog det er et Detailspørgsmaal, som ikke har videre Bærdi. Til Landbrugskonsulenter udredes Bevillingen paa § 19 III. A. 2., nemlig til egentlige Statskonsulenter og til en Del lokale Konsulenter, de saakaldte Mejerikonsulenter. Af samme Konto, men et andet Vitra, udredes Udgifterne til Varetagelse af det danske Landbrugs Interesser i Udlandet. Ærede Medlemmer ville erindre, at vi der have 2 Konsulenter: 1 Veterinærkonsulent, som blev ansat i England for en Del Aar siden — nu er Forholdet naturligvis i den Retning mindre heldigt — og en endnu ældre Bevilling, hvis Benyttelse ofte har været paaflønnet her i Tinget. Det er Bevillingen til Konsulent Faber, som varetager Landbrugets og navnlig Mejerivæsenets Tærb i England og gør det med megen Dygtighed. Desuden findes der omtalt en Konsulent til Foretagelse af Forsøg i Planteavl og desnæst en Konsulent i Arikulturfæmi og desuden en Konsulent til Havedyrkningens Fremme. Ved Veterinær- og Landbohøjskolen er der 3 Lærere, som ved Siden af deres Lærervirksomhed udøve en vis Konsulentvirksomhed, og der findes endelig en Del lokale Konsulenter for Husdyrbrug i forskellige Retninger. Medens Udgifterne til de hidtil nævnte Konsulenter udredes under Indenrigsministeriets Budget under § 19 paa forskellige Konti, udredes Summerne til de lokale Konsulenter i Husdyrbrug under